

*“UNA ODISEA DE BOLSILLO”
Compañía “L’Home Dibuijat”
28-12-07 Viernes*

*“HARAPOS DE LAMÉ”
“Compañía Cristóforo Colombo”
25-01-08 Viernes*

EL TEATRE NO HA MORT

Des de l’aparició del cinema, després la televisió, Internet i altres tecnologies modernes, hi ha qui ha sentenciat: “el teatre és mort”. No obstant això...el teatre universitari o d’institut, de barri o de poble, aficionat, professional o independent, educadors, organitzadors de mostres o festivals, tots ells i molts més que els recolzen sumen un material humà tan important que demostra a les clares com estan d’equivocats els “enterradors” del teatre.

Tractar de resumir la història del mateix, representaria quelcom semblant a resumir amb una frase la història de la humanitat. Ho trobem en totes les èpoques i sempre amb un important paper en la vida social dels pobles. Parlar de teatre significa introduir-nos en la cerimònia primitiva, en innombrables mites i ritus, en cultes populars i sempre han tingut com “actors principals” a bruixots, fetillers, farsants, sacerdots, etc., i de figurants o extres a pobles sencers. També ho trobem en festes de contingut social i comunitari.

CERIMÒNIA PRIMITIVA

En l’acte ritual de la cerimònia primitiva, la màscara o l’ídol-ninot (cap-gros o titella) tendeix a reproduir el mite totèmic original, actua com el tòtem al convertir-se, per mitjà d’un acte màgic teatral en unificador de les forces de l’univers. Al perdre’s el sentit de “fet màgic” de la cerimònia, van quedar només les referències rituals del mateix, a què se van anar agregant distints valors. Segons les èpoques i la situació de cada poble, els agregats al ritual primitiu han tingut finalitats culturals o polítiques. Les cerimònies-espectacles amb màscares, ninots o ombres van servir a molts pobles per a afirmar el seu domini sobre altres, transmetent la seua religió, fent conèixer els seus herois mitològics, dictant normes morals o educant segons la seua conveniència i concepte de cultura popular.

GRÈCIA

En el segle VI a. de C. s’ubica el naixement del teatre grec pròpiament dit, les festes en honor de Dionysos (deu grec del vi i de l’ embriaguesa) i la construcció dels primers teatres de pedra i amb grades. La màscara era part integrant del teatre grec, com els coturns, les perruques i la vestimenta amb què s’aconseguia